

նէն ապահովն է : Հասակը չառած մարդուն մտածածը՝ շուտով բան առաջ տանելու յարմար է , բայց ապահովութիւն չունի , որ ամենէն հարկաւորն է : Դերը վտանգաւոր տեղ մը քալելու ըլլայ՝ քայլը չառած ոտքովը կը փորձէ որ արդեօք ապահով է կոխած տեղը , որպէս զի ըլլայ թէ փոտած տախտակի վրայ կոխէ . անով թէ և կամաց՝ բայց առանց վտանգի առաջ կ'երթայ : Խակ պատանին թէպէտ քայլը շուտ շուտ կ'առնէ ու առաջ կ'երթայ , բայց շատ անգամ փոսը կ'իյնայ :

Սողոմն որ ամէն երիտասարդներէն աւելի իրաւունք ունէր ծերերու խորհրդէն վեր դնելու իր մտածածը , բայց այսու ամենայնիւ իր ծերութեան ատենը ուրիշ կերպ սկսաւ մտածել , ու երիտասարդին փոփխամտութիւնը ու բռնած ճամբուն անհաստատութիւնը ցուցընելու համար , չորս բանի խելքս չասնիր ըաւ . “ Ամծիւին օգու մէջ թողուցած ճամբուն , օճին քարի վրայ , նաւուն ծովու վրայ ձգած հետոցը , ու երիտասարդի մը բռնած ճամբուն , ” :

*

ՄԵՂԻ , ՃՊՈՒԱՆ և ՃԱՅ :

ՄԵՂԻ մը կանուխ ելած առւօտանց կ'երթար ժողվելով բերքն անուշ ծաղկանց . Ճպուան ալու ճանձն հոն հանդիպելով Ըսկըսան քննել մեղքը սուր խելքով . Ճպուաը կ'ըսէր . “ Իրաւ ով մեղու Քու մեղքը կ'ածէ շատ զարմանալու . Բայց քիթ պէտք է որ հոտուն դիմանայ , Վարդէն նանէն դըլուխ կը դառնայ . Թէ որ մէջը քիչ մը գդում մտնար Քիչ մ'ալ ըսպանախ , գին չեր ունենար , ” : Ճանձն ալ վրայ բերաւ . “ Ի՞նչ ըսենք մոտուն . Իրաւ որ վարպէտ շնորհ է մեղուն , Բայց ես ալ աղուոր մոմ մը տեսէր եմ Ար ճրագու և կ'ըսէն , ի՞նչպէս բացատրեմ . Հոտ ու համ՝ սեպէ թէ բուն մանանայ՝ Քուկդ այնպէս շննէ , տես ի՞նչ կը դառնայ , ” : Այս ու այսպիսի բարակ դատմունքով Մէր երկու գիտունքն եկած քովէ քով՝ Մէղին ու մոմուն վրայ կը խօսէին . Մէղուն կը նայէր լուսւթեամբ իր բանին :

Թէ որ այս ճանձիս պէս են ու ճպուան Մէր գործոց գատովքն և սուր քննաբան , Հոդ շննենք , թող տանք անոնց անարտում իրենց սիրտական ճրագուն ու դըգում :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՅԱՇԱՏԱԿԱՐԱՆՔ ՀԱՅՈՑ

Գ.

Քանդակադրով պատէրք , և Հայ Ուագուհի :

Ի՞նչեւա , տարուան՝ սեպտեմբեր ամսոյն մէջ հրատարակած Հայկական յիշատակարանաց մէջ և 2 թիւերուն վրայ չենք խօսած . ասոնք են երկու պատկերք Արշակունի Հայ թագաւորագանց , ազնիւ քարերու վրայ քանդակած . առաջն թիւը Վաղղիսյ աղքունի թանգարանին մէջ կը պահուի , և կը ներկայացընէ երիտասարդ Հայ թագաւոր մը որ Տիգրանեան ցեղէն կ'երենայ . որուն վրայ գիտելու արժանի են երկայն և գլխին վրայ բոլորած մազերը : Խոյրն ալ գդակին մասը չունի , և շատ բարձր է . բարձրութենէն զատ վերի ծայրը շատ ամփոփուած , և տակառի ձև մը առած է , որ ուրիշ բարձրագիր խոյրերու վրայ չերենար . վրան ալ արծւոյն տեղ աստղերը բազմացեր են , և իրացընէ Արագմաստեղաց կերպարանք մը կուտան : Արայի զգեստը քզամիզն է կամ վերաբրկուն , որ սովորական է Արշակունեաց և Պարթեաց , և անոնցմէ առաջ ալ նոյնը կը գործածուէր :

Երկրորդ թիւը որուն պատկերը առած ենք գլխադրաց պատկերներու հաւաքմունքէ մը , աւելի անծանօթ է մեզի , վասն զի չենք գիտեր որ թանգարանէն առնուածէ , բայց ետևէ ըլլալով իմանալու՝ ժամանակով այն ալ կ'իմացընէնք և թերևս աւելի տեղեկութիւն մ'ալ տանք : Ծխագուհւոյ մը զէմք է ասիկայ , որուն գլխին թագը Տիգրանայ թագին շատ նման է , թէպէտ և խութին վերի ճառագայթածէ մասն չունի . վասն

զի այդպէս զցու արծուի և մէջտեղը աստղ՝ միայն Տիգրանայ արծաթ զրամոյն (թ. 5) և ասոր վրայ կ'երևնան . թերևս նոյն իսկ Տիգրանայ թագուհին է Աղէոսպատրա կամ Օսոխմա , ինչպէս կ'անուանեն օտարազգի պատմիչք , կամ ուրիշ մը և ուրիշ անունով :

(Պ)ագերուն նմանութիւնն թագն կրողներուն անուանը վրայ անդրադարձութիւն մը ընել կուտայ . մեր մէջ թագաւոր կ'ըսուի երկրին գերազոյն տէրը կամ իշխանը կամ որ և է մեծ իշխան մը , որ ուրիշ ազգաց մէջ առանձին անուն ունի , ասանկ ալ թագաւորին կինը թագուհի կ'ըսուի . ասկէ կը մակաբերենք թէ խիստ շատ հին պիտի ըլլայ Հայոց մէջ թագ կրելը , և թէ իշխանապետին առաջին նշանը թագ եղած պիտի ըլլայ , որով կ'երևնայ ալ թէ խոր հին ատեն ները բաց 'ի քահանայից և ոչ իշխանք թագ կրած պիտի ըլլան , և միայն արքայն (Պ)ատունու ըսուած պիտի ըլլայ . այս անունը որ օտարաց մէջ պարզ մակդրի տեղ կը գործածուի՝ մեր մէջ յատուկ ըլլալով , կը վկայէ ազգին գեռ մանկութեան և խամութեան ժամանակներն : Իսկ թագուհի ըսեն ալ կը ցուցընէ՝ թէ այն ատենէն 'ի վեր սովորութիւն եղած է թագաւորին կնկանն ալ թագ կրել :

Վեր թագուհեաց աւելի սովորական պատուանուն եղած է Տիէն կոյուիլ , և ընդհանուր իրենց իշխանութեանը Տիէնութիւն ըսել՝ ինչպէս կ'ըսուի Ծագաւորութիւն . Դաշույ անունն ալ իբրև հօմանիշ կամ նոյն կը գործածուի . Վշիարհատիէն ալ կոյուած պիտի ըլլան մեր թագուհիները , ինչպէս Ա աշագանայ կինը Վշուանից թագուհին կը կոչուի իր երկրին վրայ : Հին դիւցազներգութեանց մէջ Վշարհածուհի ալ կոյուած է Տիգրանուհին :

Վեր քրիստոնեայ թագուհեաց թագին և ձեխն վրայ տեղեկութիւն չունինք , ինչպէս թագաւորաց համար ալ ըսինք առջի յօդուածին մէջ . միայն այս աշխատա կ'իմանանք որ թագուհեաց դիմաւոր գլխի զարդ եր քողը մարդար-

տով և քարերով զարդարած , և անոր վրայ էին թագաւորական նշաններն . Պարսից թագաւորն՝ մեր Պապ թագաւորին Օ արմանդուխտ թագուհւոյն զրկեց “ Ուագ և պատմուձնան և զվաս “ թագաւորացն „ . կ'ըսէ Ռուզանդ : Ծովմա Վ քծրունին ալ Աոփիա մեծ իշխանուհւոյն համար կ'ըսէ . “ Ի բաց ըն „ , կեցեալ զպատուաղիր քօղն մարդար „ , տահիւս զարդուն „ . ասոնցմով կ'իման անք որ աս վատը կամ քօղը յատուկ զարդ և նշան մըն էր թագուհեաց և քանի մը գլխաւոր իշխանուհեաց , և տարբեր էր այն քօղերէն որ ուրիշ վարի աստիճանի կանայք ալ ունէին :

Դաշանց թղթոյն մէջ կ'ըսուի թէ կոստանդիանոսի կինը և քոյրը անգին թագեր , պսակներ և վարտականներ զըր կեցին Հայոց Վշիէն թագուհւոյն զոր Բամբէշ կը կոչէ , և կոստանդիուխտ օրիորդին զոր Դատակմա կը կոչէ , թերւես փաղաքշագար . բայց աս զարդերը կամ ընդհանուր կանանց և թագուհեաց զարդեր պիտի սեպէնք՝ կամ Հոռմայեցւոց սովորութեամք , և ոչ յատկացեալ Հայ թագուհեաց :

Կիլիկեցւոց Հայ թագուհեաց վրայ չենք տարակուսիր որ իրենց մերձաւոր եւրոպական ազգերուն և Յունաց թագերը և զարդերը կը կրէին , թէպէտ ուրիշ բաներու մէջ աղգային սովորոյթքն ալ պահած էին :

Վս երկու քանդակակղուշմգոհարներէն զատ՝ մէկ մ'ալ Վշուշայ բդեշխինն զիտենք , որն որ յիշեր ենք (Օ բագրիս չորրորդ հատորին մէջ : Վս իրեքս միայն մեզի ծանօթ են Հայոց քանդակաւոր պատկերներէն . որոնց նման թերւես սուրիշ թանգարաններու մէջ ալ գտնուին . բայց աս իրեքս ալ միայն ըլլային՝ դարձեալ բաւական էին ցուցընելու թէ Հայոց մէջ ալ մտած էր հին ատեն աս ախորժակը և առաջ ալ գացեր էր , ինչպէս կը ցուցընեն ասոնց փորուածքը և նիւթին ազնուութիւնը : Տիգրանայ ատեն շատ ծաղկած էր աս արուեստ՝ ինչպէս ամէն մեծալայել բաներ ալ . Վիհրդատայ հետ միաբա-

նած՝ շատ գանձեր ժողվեր էր մեր մեծ թագաւորը և շատ գանձատուններ ունեին երկուքն ալ. Ո՞հիրդատայ քով միայն 2000 եղնջնաքարէ փորած բաժակներ գտան, իսկ մասնիներ և ասանկ դէմքեր անթիւ. այնչափ որ իրմէ առած աւարներէն Ոկաւրոս զօրավարը թանգարան մը շինեց Հռոմ, և անանկ քարեր Ո՞հիրդատեան ըսուեցան. ինքնու Պամպէոս միուցին Հռոմայեցւոց մէջ ասանկ քարերու ախորժակը. աս յայտնի է որ Տիգրան Ո՞հիրդատէն աւելի ունէր ասանկ քարեր, որոնցմէ մաս մը Հռոմայեցւոց ձեռք ինկած կրնայ ըլլալ Տիգրանակերտի առման ատեն, շատն ալ 'ի հարկէ Հայաստանի աւերմանց և աւարմանց ատենը կորսուածէ, և թերեւս հիմայ նոյն իսկ հայրենի հողուն տակ թաղուած կեցեր են: Ի՞ս բանս է որ մեզի աւելի վստահութիւն տուաւ կարծելու՝ թէ Տիգրանայ ցեղնն էին աս երկուքս ալ: Ի՞ւելի փառաւոր յիշատակարան մ' ալ յիշենք՝ որուն նմանը չենք լած ուրիշ տեղ մը, և միայն մեր թագաւորաց թագաւոր Տիգրանին վայլած կը սեպենք, մանսանդ թագին վրայի զարդովը. Պալատցի տիրացու Գաւորգին թարգմանած Ի՞ւանց գրքին մէջ կը պատմէ Պարսիկ հեղինակը որ է Հիւսէյին Դաւայ որդին, թէ

“ Դանձարանի Ուլդան Ի՞լայէտախնի (Դկոնիոյ Ուլդանին) միակոտոր ըէյշանի զիւմիւրիւտ մի եղեալէ. ձե նորին քառակուսի և երես նորայիկեալ և անարատ, և 'ի չափ ափոյ ձեռաց, և շրջանակ նորին ոսկեով ըմբռնեալ և ընդելուզեալ. 'ի կշիռ երեսուն մնդալի և 'ի վերայ երեսաց նորա գահ իմն և պատկեր մի արքայի փորագրեալ յոյժ կատարուն. և 'ի յերկուց ի՞շմանց նագին պատկեր երիւոց նունոց ոյժ էտարեալ գեղշշէունեամք. այնպէս զի 'ի մոմոյ ոք ոչ կարասցէ այնպէս կատարեալ առնել. և կարելի է թէ քսան մնդալ 'ի նմանէ պակասեցուցեալ են մինչեւ զայն պատկերն 'ի նմա կարացեալ են փորագրեալ. և այն կոտորն զիւ-

միւրրիւտի այնու ձեռլ քառակուսի յրկեալ, և այնու հարթութեամք աւելի քան զհարիւր մնդալ պարտ է լինելզի պատկեր մարդոյ և գէմք թըռչնոց և առիւծուց փորագրեալ լիցին: Եւ արքայ հրամայեաց արուեստաւորի ումեք, թէ զերես այնր պատկերի միւս անգամ որպէս յաւացն լեալիցէ կարի ցէ՛ առնել': և կշտամբանօք ցարուեստաւորն ասաց թէ այս պատկեր արգիլեալ է մեզ, և մանաւանդ ընդ մեզ ունին. և սոյն պատկեր աննման իմն է և կարծեմ թէ 'ի գաւառս մեր ոչ են կազմեալ. բայց բարիոք է 'ի վերայ սորա անուն տէրունի 'ի լեզու արապի փորագրեալ, և յերկաքանչիւր պատկերի առիւծուցն՝ անուն գրել. իբր զի յետ շրջանի մերոյ յիշատակ մնացական եղիցի, բատ որում հոչակեալ առակ է՝ որպէս Վանդակ 'ի քարի: Եւ մինչ արուեստաւորն այն 'ի կատար հասոյց զնոյն, եհարց ցնա թագաւորն թէ Արժողութիւն զիւմիւրիւտիս որթան իցէ. և թէ 'ի գանձարանի վաղնջական արգայից նմանն սմին ոչ է եղեալ. և 'ի յաւացագունիցն Ճէվհէրական արուեստի ոք երբէք զնմանն սմին տեսեալ իցէ: Ի՞ս յմուտ արուեստաւորն թէ Ամենեկին ոք չէ տեսեալ, քանզի այս աննման է. և 'ի պատմութիւնն հնագոյն արքայից 'ի գանձարանացն ոք երբէք նշան չէ տուեալ. և ամենեկին 'ի գիրս Ճէվհէրական քարանց չէ բերեալ² ոք. և գնահատքն Ճէվհէրի որը զՃէվհէրն արժեցուցանեն՝ սմա գին արժեից ոչ կարեն առնել. ապա ուրեմն այսմ գին ոչ գոյ. և որպէս ասեն վասն Տիւրրի Ակթիմին: թէ նման և հանդէտ նմին չիք, զայս մասնիկս զիւմիւրիւտի ևս այնպէս գիտասնիր. և լաւագոյն այն է՝ զի սմա

¹ Այսինքն, Ալայէտտին գայթակղելով պատկերին վրայ իբր թէ կուապաշտական, կը հրամայէ որ տաշէ վրայի փորուածքը ու շոկեցընէ, վերը վրան Աստուծոյ անունը կամ կուրանին մէկ խօսքը փորագրէ: Աղէկ առուտուր:

² Զէ յիշեալ:

³ Անգին գոհար մը որ նոյն մասենագիր կը յիւէ:

արժեք արասցեն զգլիսահարկն Կյորա-
սանու և Կրագու և Վզերպէջանի, զի
քանի մի անդամարժէ , :

Այս կարգացողք և աս բանս չգիտ-
ցող Երոպացիք ալ դատեն, և ով որ-
չափ նմանութիւն գտնէ աս անդին
զմբուխտին և Տիգրանայ թագին ու
Հարստութեանը հետ՝ այնչափ աւելի
Համարմունք ունենայ անոր վրայ :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՈՂԱՌՈՒԹԻՒՆ

ՏԵՇ ՃՃԻՆՔԻ ԴԵՂ :

ԱՏ անդամ տղոց վրայ այլ և այլ
հիւանդութիւններ կուգան, որ չհաս-
կրցողը կարծէ թէ անոնց պատճառը
ՃՃիներն են, որ անանկ չէ . վասն զի
ՃՃիները չեն կրնար ուրիշնոր հիւան-
դութիւն պատճառել, հապա իրենք
միայն խեղջ տղան կը չարչարեն, և եր-
բեմն ինչուան մահուան դուռը կը հաս-
ցընեն :

Տղու մը ՃՃի ունենալուն զլիսաւոր
նշանները սովորաբար ասոնք են . ա-
չուրներուն բիբերը կ'ընդարձակին,
շունչը կը հոտի, ստէտ կը ճգուտայ,
ստումոքսը կը ցաւի և խոստուկ կ'ունե-
նայ . քանի որ պղտիկ է ու խօսելու կա-
րողութիւն չունի՝ տքալով ու ձեռքը առ-
զին անդին ցաւած տեղուամքը տանե-
լով կը ջանայ հասկրցընել քաշած նե-
ղութիւնը . չոր հազ մը կ'ունենայ, քը-
նանալու ատեն ակռաները կը կրծրտէ,
երեսը կը դեղնի, մարմինը կը վատուժ-
նայ, չնչերակը անկամոն կերպով կը
զարնէ, վրան երբեմն տաքութիւն կու-
գայ՝ երբեմն պաղութիւն, շատ անդամ
ալ կը դողդըղայ :

Խսկ ան հիւանդութիւնները որ բը-
ժըկութենէ չհասկրցող մարդիկ ՃՃի-
ներէ առաջ եկած կը սեպեն, ասոնք
են . դժուարաւ ակռայ հանել, մար-
միոյն վրայ ծաղկի պէս մանր բաներ
դուրս տալ, փորուցաւ, ջղային ջերմ և

այն : Այսպիսի հիւանդութեանց դէ
մը առնելու համար՝ ՃՃի դեղ տալը
ոչ միայն անօգուտ է, հապա նաև մեծ
վնաս կրնայ ընել :

Որպէս զի տղոց փորուն մէջ ՃՃի չը-
գոյանայ, ամէն բանէ առաջ պէտք է
զգուշանալ անոնց այնպիսի կերակուր-
ներ տալէն՝ որ ՃՃի գոյացընելու պատ-
ճառ կ'ըլլան : Ան տղաքը որոնց կազ-
մուածքը տկար է, մարմիննին Ճերմակ,
փորերնին սաստիկ ուռած, երբոր ան-
յագ կերակուր կ'ուտեն, և դժուար կը
մարսեն, խիստ ենթակայ կ'ըլլան ՃՃի
ունենալու : Ամանապէս քանի որ տղան
պղտիկ է, և դեռ ակռայ չունի, պէտք
չէ իրեն միս կամ դժուարամարս կերա-
կուրներ կերցընել . տեսակ տեսակ հա-
մեմները, նստողական կեանքը, քիչ
շարժմունք ընելը, և ասոնց նման բա-
ներ տղուն ՃՃի ունենալուն մեծ պատ-
ճառ կ'ըլլան : Ուստի գէշ կ'ընեն ան-
ծնողք որ իրենց տղոցը վրայ չափէն ա-
ւելի գուրգուրալով՝ կ'ուզեն որ ամէն
բան կերցընեն անոնց, և կամ անոնց
ամէն ուղածին մտիկ ընելով այնպիսի
բաններ կուտան ուտելու որ տղոց առող-
ջութեանը մեծ վնաս է :

Ովլորաբար կը կարծուի թէ շաքա-
րեղէնները և ուրիշ անուշ կերակուր-
ները ՃՃի կը գոյացընեն . բայց պէտք
է լաւ զանազաններ : Ուստի անունով ա-
նուանի բժիշկը փորձեր տեսեր է որ
տղոց շաքարի ջուր խմցուցեր է, և ՃՃի-
ները մէկէն սատկեր են . և ուրիշներն
ալ փորձած են որ եփած շաքարը տղոց
ամեննեխն վնաս ըներ : Խակ քաղցրաւե-
նին կամ շաքարոտած պտղեղէնները,
և ուրիշ որ և իցէ անուշ կերակուրներ,
որ մարդուս ջղէրը կը թուլցընեն՝ մար-
սողութիւնը կ'այլայէն, անոնք շատ
ՃՃի կը գոյացընեն :

Ուրեմն երբոր ծնողք կ'ուզեն իրենց
տղաքը աս հիւանդութենէն աղատ պա-
հել, պէտք է

Ա . Օ գուշանան անոնց արհեստա-
կան համեմներ կերցընելէն . հապա
միայն պարզ ու դիւրամարս կերակուր-
ներ տան :